Tarih: 09.10.2026

Konu: İyilikte Devamlı Olmak

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتْبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel olan şeyle sav. O zaman göreceksin ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki candan bir dost oluvermiştir."**[1]

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurur: **"Nerede olursan ol Allah'tan kork. Kötülüğün hemen ardından bir iyilik yap ki onu silip süpürsün. İnsanlara da güzel ahlakla muamele et."**[2]

Kıymetli Müslümanlar

Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: **"Şüphesiz Allah adaleti, iyiliği ve yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, kötülüğü ve azgınlığı yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."**[3] Bu ilahi emir, Müslüman'ın hayatının temel düsturudur. İslam'a göre iyi ve iyilik Allah'ın ve Resulü'nün razı olduğu şey, kötülük ise Allah'ın yasakladığı ve hoşnut olmadığıdır.

İnsan, iyilikle yücelir; merhametle olgunlaşır; infakla bereket bulur. İyilik, sadece bir ihtiyaç sahibinin elinden tutmak değildir. İyilik; kırık bir kalbi onarmak, yalnız bir gönle dost olmak, dargınları barıştırmak, mazluma umut, yetime şefkat, yaşlıya vefa olmaktır. İyilik, Allah'ın rızasını kazanma yolunda atılan en kıymetli adımdır.

Aziz Müminler!

İslam dini, ibadetlere riayet etmek ve nehyedilenlerden sakınmakla birlikte; aynı zamanda iyilikte devamlı olmamızı ister. İyilik, bir müminin kalbinden süzülüp yeryüzüne akan rahmet pınarıdır. İyiliğin öyle bir gücü vardır ki, katı kalpleri yumuşatır, düşmanlıkları dostluğa, karanlıkları aydınlığa dönüştürür.

İyilik, karşılık beklemeden yapılan samimi bir dokunuştur. Yerdeki bir taşı kaldırmak, bir yetimin başını okşamak, tebessümle bir gönül almak, öfkeyi sükûnetle karşılamak; aslında bütün bunlar insanın kendi ruhunu inşa etmesidir. Sevdiklerimiz tarafından nefsimiz bir haksızlığa uğradığında sabretmek, insanların hatası ile karşılaştığımızda affedici olmak, muhatabımızı mahcup eder ve ona kendi iç dünyasını sorgulama kapısı açar. Komşumuzun halini sormak, akrabamızla bağı kuvvetlendirmek, yetimi gözetmek, yaşlıyı ziyaret etmek, gençlerimize sahip çıkmak, çevremizi korumak ve gönülleri imar etmek de iyiliğin en güzel örnekleridir. Biz iyilik yaptıkça, aslında iyileşen ve güzelleşen kendi dünyamız olur.

Unutmayalım ki, iyilik bulaşıcıdır. Bir gönülde filizlenen iyilik, başka gönüllerde çiçek açar; toplumun huzuruna, güvenine ve bereketine dönüşür. **"İyilik bir güneş gibidir, doğduğu her yeri aydınlatır, değdiği her ağacı yeşertir, ısıttığı her meyveyi, her bitkiyi olgunlaştırır."**

Bugün insanlık, iyiliğe her zamankinden daha fazla muhtaçtır. Savaşların kararttığı şehirler, açlığın kuşattığı coğrafyalar, yalnızlığın kol gezdiği toplumlar bizden umut beklemektedir.

Hutbemi, Rabbimizin müminlere iyiliğin mükafatını ancak iyilik olarak vereceğini vadettiği şu ayet-i celilesi ile bitiriyorum: **"İyiliğin karşılığı, yalnızca iyilik değil midir?"**[4]

[1] Fussilet, 41/34.
[2] Tirmizî, Birr, 55.
[3] Nahl, 16/90.
[4] Rahmân, 55/60.

Norveç Diyanet Hutbe Komisyonu